

stygt Ord at fæstne i vor Lovgivning. Jeg ved ikke, hvor Begrebet „Idiot“ begynder, og hvor det holder op. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor man ikke sletter dette Ord i Lovgivningen og erstatter det med et andet, jeg kunde f. Eks. forstaa, hvis man betegnede disse Mennesker som „aandssvage“. Dette Ord „Idiot“ har jo i mange Tilfælde faaet en anden Betydning i dansk Sprogbrug, idet det ofte anvendes som Skældsord. Det er jo ikke Meningen i Lovforslaget, at anvende et Skældsord, Ordet betegner blot en Klasse Mennesker, og jeg synes, som sagt, man maatte kunne finde et andet Ord til Betegnelse af denne Klasse Mennesker i Stedet for dette Ord. Ærede Medlemmer vil maaske synes, at man ikke skal lægge nogen særlig Vægt paa saadant, og det er muligt, at det er rigtigt, men jeg synes, som sagt, at det er et stygt Ord, og jeg vil pege derpaa, idet jeg ikke anser det for umuligt, at man kunde faa Ordet slettet og erstattet med et andet. I øvrigt skal jeg, da vi fra vor Side hilser Lovforslaget med den Sympati, som det absolut fortjener, paa egne og mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til dets Fremme.

Lewinsky: Dette Lovforslag forekommer mig at være i god Overensstemmelse med de senere Tidens Love paa Forsørgelsesvæsenets Omraade, idet man der har taget Hensyn til Aarsagen, til Trangen og den Karakter, som Understøttelsen under Hensyn hertil derfor bør have. Hvad angaar de blinde, der her er Tale om, kan der neppe være og har heller ikke i de Udtalelser, som er faldet, været forskellige Meninger om, at her er en særlig Trang, som ogsaa skal mødes paa særlig Maade med Hensyn til Formen for den Understøttelse, som skal gives. Jeg kan derfor ligesom alle, der har haft Ordet, give det foreliggende Lovforslag min anbefaling, men jeg kan ligeledes slutte mig til den Udtalelse, som faldt fra det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen), at det muligt havde været heldigere, om man havde strakt sig noget videre ved en Ændring af § 61, thi det forekommer mig, at Fattiglovens § 61 ikke mindst gennem de Love, som senere er kommet til, har faaet en noget forunderlig og for Befolkningen uforstaaelig Form og Karakter. Jeg tænker her paa den Forskel, man i Henhold til § 61 kommer til at gøre mellem Tuberkulosen og alle de andre Sygdomme, som omfattes af § 61. Ved Tuberkuloseloven er der givet nogle særlige Regler for de

tuberkuløses Vedkommende, den blev udfundet ved Loven af 1912, og det forekommer mig, at de Bestemmelser, som der er givne for de tuberkuløse, burde udstrækkes ogsaa til alle dem, der omfattes af § 61. Naar der for tuberkuløses Vedkommende f. Eks. gives den Bestemmelse, at naar der er paa-viselig Pladsmangel paa statsanerkendte Anstalter, saa kan de anbringes paa et almindeligt Sygehus og dog falde ind under § 61, saa burde en lignende Bestemmelse gælde ogsaa f. Eks. for de sindssyge. Der er jo stadig Pladsmangel paa vore Sindsygeanstalter, og det Forhold er indtruffet og vil rimeligvis indtræffe, at de sindssyge ikke kan faa Plads og maa anbringes paa et almindeligt Sygehus. I et saadant Tilfælde skal de selv afholde Udgifterne, og kan de ikke det, bliver den Understøttelse, de faar, almindelig Fattighjælp for dem. Dette forekommer mig at være et forunderligt og forkert Forhold. Og endnu mere forunderligt synes det, at man overfor de tuberkuløse har den Bestemmelse, at naar de er Familieforsørgere, ydes der dem, mens de som Patienter er paa en Anstalt, Hjælp til Familiens Underhold, uden at det regnes for Fattighjælp, da et saadant Tilfælde falder ind under § 61. Men anbringes en sindssyg Familieforsøger paa en Anstalt, og hans Familie kommer i Nød og Trang, kan han kun faa Hjælp som almindelig Fattighjælp. Det forekommer mig, at den samme Regel burde gælde for disse syge som for de tuberkuløse. Begge er sørgeligt stillede, de er under lige ufor-skyldt Trang, og jeg skal derfor tillade mig at henstille til den højtærede Indenrigsminister at optage en Ændring — den kunde meget let føjes ind i det her foreliggende Lovforslag —, hvorved der kunde tilvejebringes Ensartethed for alle disse Personer, hvad enten det nu er sindssyge eller Folk, der lider af en af de andre Sygdomme, der anføres i § 61. En saadan Ændring vilde ogsaa bringe mere logisk Klarhed i denne Paragraf. I øvrigt kan jeg fuldt ud slutte mig til og anbefale det foreliggende Forslag.

Jørgen Berthelsen: De anbefalende Ord, der er faldet fra de ærede Talere angaaende det foreliggende Lovforslag, vil jeg gerne give min Tilslutning. Det er mig en stor Glæde paa Meningsfællers og egne Vegne at anbefale det til hurtig Vedtagelse.

Lange: Da jeg i mange Aar har omfattet Blindesagen med stor Interesse, har man fra flere Sider blandt Blindesagens